

potrdo v nas vero v najsvetejše oltarsko svestvo. Bog, vsemogočen gospod vseh stvari, šteromi je pokorno vse, ka je na nebi i na zemli, štéri je s samov rečjov iz ničesa pozvao v življenje jezere i jezere stvorenj, jeli nema vendar moči, da bi spremenio krüh v soje najsvetejše Telo i vino v svojo najsvetejšo Krv? Ali je ne tüdi očivesno pokazao svoje vsemogočnosti na čüdeži denešnjega evangelija? I še nebrojnokrat drugoč, kda je po vodi hodo, kda je betežne vračo, gda je krüh povnožo i mrtve obüdjavao k življenji, posebno pa, gda je sam od mrtvih stano? Samo dobre vole i pravoga spoznanja je potrebno i vera v Kristusa Bogá je lehka, zakaj Nikodem eden med poglavari pravi: »Rabi, znamo, da si od Boga priše vučenič, zakaj nihče nemre delati znamenja, štéra ti delaš, či nebi bio z njim Bog« (Jan. 3, 2).

Izdelovanje falšnih penez.

Cela Evropa je bila v novejšem časi pod velikim vtisom zavolo falsificiranja penezni bank, štéro so odkrili v veči mestaj.

Pri nas so na podlagi najdeni jezerodinarski bank zaprli nekšega Mate Madoniča. To je telko ovado, da so delali falšne peneze nekaj v našoj nekaj v ednoj sosednoj državi. V varaši Brinj so zaprli več nezaneslivi oseb, štere so povedale, da so banke delali na Nemškóm. — V Zagrebi so zaprli tüdi nekšega Milana Javora, štéri je ovado, da je zakopao poleg kolodvora 67 dinarski jezerk. Te so i taki najšli. Povedao je nadale, da je več lüdi širilo falšne peneze i da so je dablali iz Nemškoga od Petra Javora, milijonarskoga veleposestnika v Duisburgu. Naši detektivi so šli v Berlin. Od tam javijo samo telko, da so se preiskavanja popunoma posrečila. Banke so resan delali v Duisburgi. Mislijo, da je vodo celo delo Peter Javor, ki je doma iz naše države. — Zaprli so tüdi v Bielfeldu tiskarja Altmana i več naši državlanov.

Dosta hüjše so falsificirali na Madjarskom. Ze več časa so krožile po Evropi falšne banke po jezero fancozki frankov. Nazadnje se je pa nizozemskoj policiji posrečilo dobiti krivce i taki se je spoznalo, da niti vodijo na Madjarsko. Pozvali so vogrské oblasti naj zasledijo hüdodelce. Nego peštanski policaji so se ne dosta zbrigali za celo zadevo. Nato je poslala francoska oblast svoje policaje i uradnike v Budimpešto. Pa tüdi zdaj so štete vogrské oblasti zatajiti. Francoska vlada je ostro nastopila i potom se je začela cela zadeva odkrivati, štéra je pokazala vso gnilobo madjarskoga notranjega položaja. Falšne banke so delali v državnoj tiskarni. Med krivci so tüdi velike osebnosti; tak na priliko princ Windischgraetz (Vindišgrec), honvedski minister, prosvetni minister, grof Karol Csáky i celo Horthy najvišnji državni upraveito je zapleteni v hüdodelstvo. — Po celom Vogrskom je postalo lüdstvo jako nemirno, ar de vogrska država morala plačati velko odškodnino francoskoj vladi. Tüdi je Vogr-

ska zgübila vsako zavüpanje i spoštüvanje pri drugi narodaj. Zavolo nemirov je madjarska vlada proglasila po državi obsedno stanje.

Korenino je melo hüdodelstvo pri društvi „Probujažöci se Madjari“ (Ébredö Magyarok). Dvoje nakanenje so meli. Šteli so s falšnimi penezi slabiti nasprotne države, šteli so pa tüdi dobiti peneze, da bi nazaj postavili krala i pod njegovov oblastjov velko vogrsko državo. Nezmerno pa so s tem škodili svojoj domovini. Ali pa je Madjare še ne navčilo, kama vodi, či se v politiki ne spoštüjejo bože zapovedi? Prvle so jemali pravice vsem, ki so ne govorili madjarski, zdaj pa ščejo z nepoštenostjov nekaj dosegnoti. — Ka do denok zdaj pravili tisti zagriženi Madjari ki v Ameriki med našimi slovenskimi rojaki širijo to velko zagriženost.

Volitve v delavsko zbornico.

Vsaki volilec dobi prišestne dni kuvertu z napisom »Glavnemu volilnemu odboru Delavske zbornice za Slovenijo«. Na kuverti de tüdi prikelnjeni »oddajni listek«, v kuverti pa uradna glasovnica i beli listek.

Prekmurski volilci dobijo svoje glasovnice od »Ekspoziture okr. urada za zavarovanje delavcev« v Soboti. Tisti, ki so nedale od Sobote kak pet kilometrov, do morali sami iti po glasovnici. Dobijo jo pri gorištenüvanom uradi, štéri je v hiši Prekmurske banke. Ki so pa od 5 kilometrov dale od Sobote, jo dobijo na dom. — *Vsi delavci, ki si ščete svoj položaj zboljšati, ki ste proti tomi, da bi za vaše pravice handlali milijonarski voditelje socialni demokratov i liberalcov, volite listo »krščansko socialnoga delavstva«, štere nositeo je Franc Terseglav, urednik v Ljubljani. Zastopnik za Slovensko krajino je Jožef Šerüga krojač v Murskoj Soboti. V prihodnoj številki »Novin« se vam naznani, kak glasovnico napišete i komi jo date. Do tečas je ne pišite i nikomi ne dajte.*

Potüvajoče knjižnice.

Nastopo je zimski čas, ki ponüja posebno kmetskomi lüdstvi priliko, da vzeme v roke lepe slovenske knige i si išče v njih prijetno zabavo pa tüdi dobre navuke. Vnogi bi radi čteli knjige, pa si jih nemrejo küpiti, ar nemajo občem. Odbor podružnice Jugoslovanske Matice v M. Soboti je poskrbeo za takše ljubitele slovenski knjig s tem, da je ustanovio v Slovenskoj krajini 10 potüvajoči knjižnic. Vsaka knjižnica ma zdaj po 50 vezani knjig poučne i zabavne vsebine. Imenik knjig i zapisnik za posojüvanje vodi vsikdi šolski upraveito. Za knjige (kelko se zvoščijo), od vsakše po 1 Din pobira upraveito samo od tisti, štéri prostovolno dajo. Da kemveč lüdi zazvedü, pri šterom upravitelstvi se vse dobijo knjige iz potüvajoče knjižnice, razglaša

skimi junaki, so se vidile vesnice, sela in mesteca, cerkveni törni, štrki na strehi, prignjeni kak klüka, stoječi zednov nogov v gnejzdi, vidile so se hiže i sadovnjaki. Vse je letelo mimo, pa vse je bilo rdeče.

Vojaki so začnoli malo bole batrivo šepetati med sebov gda so gospod korporal, položivši vreče pod glavo, zaspali s porcelanastov pipicov med zobmi. Poleg Jerneja je sedo Vojtek Gvizdala, mladi kmet tüdi iz Pognebin. Skrivoma ga je dregno z laktom in djao: „Jernej, čüješ no!“

Jernej se je trdo obrno proti njemi z žalostnim obrazom i zijastimi očmi.

— Zakaj gledaš kak tele nova vrata ali gda je v mesnico ženejo? . . . je pravo na tiho Gvizdala. — To je istina, da ti siromaček ideš v mesnico.

— Oj, oj! — je zastonjao Jernej.

— Se kaj bojši? — ga pita Gvizdala.

— Ka se pa ne bi bojao? . . .

Zarja je postala ešče bole rdeča in Vojtek je vtegnó roko proti njoj pa šepetao:

— Vidiš svetlobo? Znaš kaj to pomeni?

To je krv. Tü je Poljska gde se zdaj pelamo. zato takrekoč, naš kraj; razmiš? Tam daleč pa, gde se sveti, je Francija . . .

— Pridemo skoro ta?

— Ti je tak velika sila? Právijo, da je grozno daleč. Pa ne boj se. Francozi nam pridejo proti . . .

Jernej je začeo šepati svojo pognebinsko glavo. Malo potem je pitao:

— Vojtek!

— Kaj je?

— Pa na priliko, kakši narod so te Francozi?

Na to pitanje je Vojtekova vučenost vidila pred sebov globoki jarek, v šteroga je ležej bilo spadnóti kak ven prilaziti. Znao je samo toliko, da so Francozi Francozi. Nikaj je čüo od starejših lüdi, ki so pravili, ka Francozi vsakoga razmesarijo. Nego kak to naj raztolmači Jernej, da bo znao kak lagoji so Francozi?

(Dale.)

odbor, da so takše knjižnice v Bodonci, na Cankovi, v Dobrovniku, Fokovci, Gederovci, Grinci, Kobilje, Križovci, Krog, Kuzdoblan, Markovci, Petrovci, Puconci, Sredica, Velki Dolenci, Vidonci (Kovačovci). — Pokrajinski odbor Jugosl. Matice je oblübo, da šče broj potüvajoči knjižnic v okroglini Murske Sobote kemprvle povnožiti i dati lüdstvi na razpolago knjige preproste pripovestne i gospodarske vsebine. — Što se šče izobraziti, naj sega po knjigaj, štere so nam posebno v zimskom časi najbogše prijateljice. (Vsakšo knjižnico, kde so same dobre knjige i niedne ne pohüjšlive, bomo podpirali. Što šče za narod včiniti, mora predvsem delati za njegovo poštenost. Največ pohüjšanja pa se lahko širi z božnimi knjigami. Či de odbor širio dobre knjige, pozdravlamó to dobro miseo i knjižice priporočamo, či ne, potom bomo znali varvati naše lüdstvo pred božnimi knjigami.) UREDNIŠTVO.

GLASI.

Murska Sobota.

VI. razred na drž. real. gimnaziji je znova vpelani. Do staroga leta se je vršilo priglasüvanje vsej tisti dijakov, ki so morali oditi na druge gimnazije, kda so pred vsemi Sveci odpravili na sobočkoj VI. razred. Zvün ednoga so se vsi prvejšnji dijaki priglasili. V tom novovpelnanom razredi se začne redno včenje 16. toga meseca.

Bleki so se razširili med šolskov pa tüdi med mlajšöv decov. Po neštérni krajej je nevarnost, da bodo zavolo toga dečinskoga betega morali zapreti šole. Stariše opominamo naj se držijo zdravnikov zapovedi. Brez pomoči i pazljivosti starišov tüdi zdravniki nemrejo nevarnosti proti priti.

Šolska ulica je v deževnom vremeni resan eden küp blata pa brozge. Čiravno hodi po toj vulici vsaki den do 300 dijakov pa večkrat i vnogo drugi lüdi, se nihče ne zbriga, da bi jo posipao. Deca prihajajo s premočenov obüteljov v gimnazijo i morajo v toj mokroti biti prek poldneva. Kelko zdravja se stem pokvari že v dečinski letaj. Apeliramo na merodajne faktorje, da kemprle včinijo, ka je potrebno.

Osebna vest. Od tukajšnjega glavarstva je v Ptuj premeščeni vladni tajnik g. Anton Svetina.

Slovenska Krajina.

Knige „Hodi k oltarskomi Svestvi“ se dobijo v Chicagi pri Denša Ivani, 2730 Arthington Str. Knige koštajo v leder vezane z zlatov obrezov dolar pa pol, v platno vezane z zlatov obrezov pa eden dolar. Z tov cenov so plačani poštinski i vsi drugi potroši.

Šmarnica. Čüje se, ka po ništérnih gostilnah v soboškom okraji točijo čisto šmarnico. Znano je, ka je ta pijača grozno škodлива. To je tüdi vzrok, ka oblast brani saditi šmarnico. Či se nesmi saditi pa je škodлива, se ne bi smela točiti. Mi dobro znamo, gde jo točijo. Či tiste krčme ne henjajo s tem, bomo mogli oblast na pomoč zvati. Ne giftajte lüstva.

Tüdi deco giftajo. Stara navada je, ka dečkeci ništérne dneve med božičnimi svetki hodiyo po »balažiči« ali »friškanji.« To naj bi bilo, ma svojo dobro stran. Vsega grajanja pa so vredni tisti darovitni vertovje pa vertinje, ki toj dečici davlejo žganico pa ešče je silijo, ka musaj piti. Dobro se njim vidi, gda se deca pijana kotajo prek pragov ali na cesti. Ne pomislijo, ka s tem delajo grozno škodo toj deci na düši pa na teli. Dajte njim raj par dinarov, ka si kupijo gvantec ali kaj za šolo.

Velka Polana. Nevem, ka me je neslo 1. dec. 1925. v Polano. Pa mi ne žao. — Kak mi je znano je v Polani napredna državotvorna voditelica ali šolska upravitelica in je ne obesila zastave na državni svetek. Kak je viditi, imajo državotvorni lüdje državo samo na jeziki, v srci pa mislijo popunoma inači. Či bi to napravo eden protidržaven, to je v Boga vervajoči vučitel, bi ga včasi preganjali, zato ka razdira državo.